DOMSTOLENS DOM (fjärde avdelningen)

den 13 januari 2005 *

I mål C-126/04,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 234 EG, som framställts av College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nederländerna), genom beslut av den 18 februari 2004 som inkom till domstolen den 8 mars 2004, i målet

Heineken Brouwerijen BV

mot

Hoofdproductschap Akkerbouw,

meddelar

DOMSTOLEN (fjärde avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden K. Lenaerts (referent) samt domarna E. Juhász och M. Ilešič,

* Rättegångsspråk: nederländska.

generaladvokat: C. Stix-Hackl,
justitiesekreterare: R. Grass,

med beaktande av det skriftliga förfarandet,

med beaktande av de yttranden som avgivits av:

— Heineken Brouwerijen BV, genom H. Bronkhorst, advocaat,

— Greklands regering, genom V. Kontolaimos och E. Svolopoulou, båda i egenskap av ombud,

— Europeiska unionens råd, genom M. Balta och K. Michoel, båda i egenskap av ombud,

— Europeiska gemenskapernas kommission, genom F. Clotuche-Duvieusart och D.W.V. Zijlstra, båda i egenskap av ombud,

med hänsyn till beslutet, efter att ha hört generaladvokaten, att avgöra målet utan förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Begäran om förhandsavgörande rör giltigheten av rådets förordning (EG) nr 1269/1999 av den 14 juni 1999 och rådets förordning (EG) nr 822/2001 av den 24 april 2001 om öppnande av en gemenskapstullkvot för maltkorn som omfattas av KN-nummer 1003 00 (EGT L 151, s. 1, respektive EGT L 120, s. 1) samt tolkningen av artikel 10 i rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål (EGT L 181, s. 21; svensk specialutgåva, område 3, volym 43, s. 29), i dess lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 3290/94 av den 22 december 1994 om de anpassningar och övergångsåtgärder som krävs inom jordbrukssektorn för att genomföra avtalen som slöts inom ramen för de multilaterala handelsförhandlingarna i Uruguayrundan (EGT L 349, s. 105; svensk specialutgåva, område 3, volym 66, s. 52) (nedan kallad förordning nr 1766/92) och för att tolka bestämmelserna i kommissionens förordning (EG) nr 2023/2001 av den 15 oktober 2001 om fastställande av importtullar inom spannmålssektorn (EGT L 273, s. 18).

2 Begäran har framställts i en tvist mellan Heineken Brouwerijen BV (nedan kallat Heineken) och Hoofdproductschap Akkerbouw (centralkontor för saluföring av jordbruksprodukter) (nedan kallat HPA) beträffande importtullar på maltkorn som importerats till gemenskapen av Heineken.

Tillämpliga bestämmelser

3 I artikel 1 i förordning nr 1766/92 nämns, under KN-nummer 1003 00, korn bland de produkter på vilka bestämmelserna beträffande den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål skall tillämpas.

4 Artikel 10 i förordning nr 1766/92 har följande lydelse:

"1. Om inte annat föreskrivs i denna förordning, skall tullsatserna i Gemensamma tulltaxan gälla för de produkter som förtecknas i artikel 1.

2. Genom undantag från bestämmelserna i punkt 1 skall importtullen för produkter enligt KN-numren ... 1003 ... motsvara det interventionspris som gäller för sådana produkter vid import höjt med 55% minus det cif-importpris som gäller för partiet i fråga. Denna tull får emellertid inte vara högre än tullsatsen enligt Gemensamma tulltaxan.

..."

5 I förordning nr 2023/2001 fastställs importtullarna inom spannmålssektorn.

6 I artikel 2.5 i kommissionens förordning (EG) nr 1249/96 av den 28 juni 1996 om tillämpningsföreskrifter för förordning nr 1766/92 vad avser importtullarna inom spannmålssektorn (EGT L 161, s. 125), i dess lydelse till och med den 1 juli 2003, föreskrivs följande:

"Under förutsättning att importören kan visa att ett kvalitetsbidrag betalats utöver det normala priset vid import kan importtullarna nedsättas med ett schablonbelopp som uppgår till

...

— 8 [euro] per ton vid import av maltkorn ... .

..."

7 Artikel 1 i förordning nr 1269/1999 har följande lydelse:

"1. En årlig gemenskapstullkvot på 50 000 ton korn av hög kvalitet vilket omfattas av KN-nummer 1003 00 och som är avsett för produktion av malt för användning vid tillverkning av visst öl, som lagras i behållare, som innehåller bokträ, öppnas för år 1999 och år 2000.

2. Den gemensamma tulltariffen för kvoten skall vara 50% av gällande tull, utan avdrag för import av maltkorn på importdagen."

8 Artikel 1 i förordning nr 822/2001 öppnar även för åren 2001 och 2002, samma gemenskapstullkvot på "50 000 ton korn av hög kvalitet som omfattas av KN-nummer 1003 00 och som är avsett för produktion av malt för användning vid tillverkning av öl som lagras i behållare innehållande bokträ".

9 Skälen 1 och 2 i förordningarna nr 1269/1999 och nr 822/2001 har liknande lydelse:

"1) Gemenskapen har vid avslutandet av förhandlingarna om artikel XXIV.6 i GATT [General Agreement on Tariffs and Trade] åtagit sig att undersöka sådana problem som kan uppstå om funktionen hos systemet med 'representativa priser' för spannmål förefaller att hämma handeln. Det har förekommit svårigheter i samband med vissa partier maltkorn.

2) För att avhjälpa dessa svårigheter bör en årlig gemenskapstullkvot för maltkorn, som omfattas av KN-nummer 1003 00 öppnas ..."

Tvisten vid den nationella domstolen och tolkningsfrågorna

10 Heineken är ett internationellt företag som är verksamt i tillverknings- och försäljningssektorn för öl.

11 HPA ålade genom beslut av den 25 oktober 2001 Heineken att betala ett belopp på 254,82 euro motsvarande importtullarna för företagets import av 15 177 kg maltkorn. Heinekens begäran om omprövning av detta beslut avslogs genom HPA:s beslut av den 28 oktober 2002.

12 Heineken väckte talan mot det sistnämnda beslutet vid College van Beroep voor het bedrijfsleven. Denna domstol ställer sig frågan huruvida de ifrågavarande gemenskapsrättsliga bestämmelserna inte är diskriminerande eftersom producenter såsom Heineken, som inte tillverkar öl som lagras i behållare som innehåller bokträ, inte har kunnat utnyttja de tullkvoter som öppnats genom förordningarna nr 1269/1999 och nr 822/2001 för åren 1999–2002.

13 College van Beroep voor het bedrijfsleven har därför vilandeförklarat målet och begärt att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande avseende följande frågor:

"1) Är ... förordningarna nr 1269/1999 och nr 822/2001 giltiga mot bakgrund av förbudet mot diskriminering mellan producenter enligt artikel 34.2 andra

stycket EG, med hänsyn till att det i ovannämnda förordningar endast har fastställts gemensamma tullkvoter för korn som är avsett för tillverkning av öl som lagras i behållare som innehåller bokträ?

2) Om ovannämnda förordningar anses ogiltiga, föreligger det inte desto mindre en skyldighet enligt artikel 10.2 i ... förordning ... nr 1766/92 jämförd med ... förordning ... nr 2023/2001 ..., att ta ut en importtull på högkvalitativt korn som omfattas av KN-nummer 1003 00 avsett för produktion av maltöl?"

Prövning av tolkningsfrågorna

Den första frågan

14 Heineken har påpekat att för åren 1999–2002 har förordningarna nr 1269/1999 och nr 822/2001 bara öppnat gemensamma tullkvoter för högkvalitativt korn som omfattas av KN-nummer 1003 00 avsett för tillverkning av vissa typer av öl. De ifrågavarande förordningarna strider mot artikel 34.2 andra stycket EG eftersom de leder till en skillnad i behandling som inte är berättigad mellan korn som är avsett för tillverkning av öl som lagras i behållare som innehåller bokträ och korn avsett för tillverkning av öl enligt andra metoder.

15 Däremot har den grekiska regeringen, Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission gjort gällande att förordningarna nr 1269/1999 och nr 822/2001 inte innebär åsidosättande av icke-diskrimineringsprincipen. Dels är

öppnandet av tullkvoter för korn avsett för produktion av malt som används i tillverkningen av öl som lagras i behållare som innehåller bokträ en följd av att försörjningsbehoven på gemenskapsmarknaden beaktats, liksom behovet av att behålla balansen på denna. Dels är det objektivt befogat att behandla korn som är avsett för produktion av olika typer av öl på olika sätt.

16 Enligt fast rättspraxis är artikel 34.2 andra stycket EG, som stadgar ett förbud mot all diskriminering inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken, endast ett konkret uttryck för den allmänna likhetsprincip som innebär att lika situationer inte får behandlas olika och att olika situationer inte får behandlas lika, såvida det inte finns sakliga skäl för en sådan särbehandling (se bland annat dom av den 20 september 1988 i mål 203/86, Spanien mot rådet, REG 1988, s. 4563, punkt 25, av den 17 april 1997 i mål C-15/95, EARL de Kerlast, REG 1997, s. I-1961, punkt 35, av den 13 april 2000 i mål C-292/97, Karlsson m.fl., REG 2000, s. I-2737, punkt 39, och av den 6 mars 2003 i mål C-14/01, Niemann, REG 2003, s. I-2279, punkt 49).

17 I föreliggande fall, i enlighet med artikel 10.2 i förordning nr 1766/92, är importtullarna för spannmål beräknade enligt dels interventionspriset, dels det representativa importpriset bestämt på grundval av prisnoteringarna på världsmarknaden.

18 Systemet med "representativa priser" har emellertid skapat handelshinder som framgår av skälen 1 och 2 i förordningarna nr 1269/1999 och nr 822/2001.

19 Rådet och kommissionen har härvid förklarat att eftersom det saknas särskilda prisnoteringar för sistnämnda typ av korn beräknas importtullarna på både

foderkorn och maltkorn utifrån prisnoteringarna på foderkorn vid spannmålsmarknaden i Minneapolis (USA). Eftersom maltkornspriset är klart högre än foderkornspriset, leder beräkningen i artikel 10.2 i förordning nr 1766/92 till att det är praktiskt taget omöjligt att importera maltkorn. Nedsättningen av tullarna i artikel 2.5 i förordning nr 1249/96 har visat sig vara otillräcklig för att undanröja de handelshinder som påverkar kornimporten.

20 Det följer av skälen 1 och 2 i förordningarna nr 1269/1999 och nr 822/2001 att öppnandet av importkvoter bland annat syftar till att avhjälpa dessa hinder som, med hänsyn till gemenskapens skyldigheter enligt GATT, hade ifrågasatts av USA.

21 Angående begränsningen av tillämpningsområdet för gemenskapstullkvoterna som öppnas genom förordningarna nr 1269/1999 och nr 822/2001, har rådet och kommissionen påpekat att maltkorn är tillgängligt i tillräckliga mängder inom gemenskapen, med undantag av korn avsett för tillverkning av öl i behållare som innehåller bokträ som måste importeras från USA. Producenter av öl som lagras i behållare av bokträ är således beroende av importen av maltkorn från tredje land medan andra gemenskapsproducenter lätteligen inom gemenskapen hittar maltkorn som de behöver för sin öltillverkning. Det var objektivt befogat att öppna tullkvoterna endast för korn avsett för tillverkning av öl som lagras i behållare av bokträ, eftersom importtullarna var alltför höga för att man inom gemenskapen skulle kunna fortsätta tillverkningen av sådant öl, och nedsättningen av tullarna enligt artikel 2.5 i förordning nr 1249/96 var otillräcklig för att undanröja de handelshinder som påverkar importen av korn som kan användas för tillverkningen av sådant öl. Förordningarna nr 1269/1999 och nr 822/2001 innebär på så vis en

avvägning mellan gemenskapens skyldigheter, som följer av GATT, och den gemensamma organisationen av marknaden inom spannmålssektorn genom att säkerställa försörjningen inom gemenskapen av en typ av korn som inte produceras på gemenskapsmarknaden och vars pris, i avsaknad av ifrågavarande kvoter, skulle ha varit alltför högt.

22 Begränsningen av tillämpningsområdet för gemenskapstullkvoterna, som öppnats genom förordningarna nr 1269/1999 och nr 822/2001, är således objektivt befogad till följd av skillnaderna mellan dels korn avsett för produktion av malt som används i tillverkningen av öl som lagras i behållare som innehåller bokträ, dels korn avsett för tillverkning av andra öltyper.

23 Av vad som anförts följer att det vid prövningen av den första frågan inte har framkommit några fakta eller omständigheter som påverkar giltigheten av förordningarna nr 1269/1999 och nr 822/2001.

Den andra frågan

24 Den andra frågan avser tolkningen av bestämmelserna i artikel 10.2 i förordning nr 1766/92 jämförda med bestämmelserna i förordning nr 2023/2001, för den händelse förordningarna nr 1269/1999 och nr 822/2001 skulle förklaras vara ogiltiga.

25 Med beaktande av svaret på den första frågan saknas skäl att besvara den andra frågan.

Rättegångskostnader

26 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid den nationella domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den nationella domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

På dessa grunder beslutar domstolen (fjärde avdelningen) följande dom:

Vid prövningen av de ställda frågorna har det inte framkommit någon omständighet som påverkar giltigheten av rådets förordningar (EG) nr 1269/1999 av den 14 juni 1999 och nr 822/2001 av den 24 april 2001 om öppnande av en gemenskapstullkvot för maltkorn som omfattas av KN-nummer 1003 00.

Underskrifter